

РЕШЕНИЕ

№ 1356

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11923** по описа за **2023** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационни жалби и от двете страни в първата съдебна инстанция, както следва:

1./ Касационна жалба с вх. № 323443/14.11.2023 г. на директора на Регионална дирекция С. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите – С., чрез адв. А. К., срещу Решение № 4955/02.11.2023 г., постановено по НАХД № 7023/2023 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 7-ми състав, с което е отменено частично Наказателно постановление /НП/ № НП-001490/15.03.2023 г., издадено от директора на Регионална дирекция С. на Главна Дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП), с което на „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД са наложени два броя имуществени санкции както следва: - в размер на 500 лв. на основание чл. 200 във вр. с чл. 20, ал. 1 от Закон за защита на потребителите /ЗЗП/, - в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 200 във вр. с чл. 22, ал. 1 от ЗЗП. Решението се обжалва В ЧАСТТА, с която е отменено НП-001490/15.03.2023 г., по т. 1, с която на дружеството за нарушение на чл. 20, а. 1 от ЗЗП, на основание чл. 200 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

В касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение в обжалваната му част. Сочи, че СРС неправилно е приел, че е налице несъответствие между фактическото описание на нарушението и правната му квалификация. Сочи, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН. Сочи се, че са налице доказателства за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗЗП. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт в частта, с която е отменено НП по т. 1, а наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника по касация.

Ответникът по касация - „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, редовно призован, не се представлява.

2./ Касационна жалба с вх. № 201945/14.07.2023 г. на „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, представлявано от М. Е. Д.-Д. и Л. М. Х. - управители, ч/з юрк. П. Т., 4955/02.11.2023 г., постановено по НАХД № 7023/2023 г., по описа на СРС, НО, 7-ми състав, с което е отменено частично НП № НП-001490/15.03.2023 г., издадено от директора на Регионална дирекция С. на Главна Дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите (КЗП с което на „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД са наложени два броя имуществени санкции както следва: - в размер на 500 лв. на основание чл. 200 във вр. с чл. 20, ал. 1 от Закон за защита на потребителите /ЗЗП/, - в размер на 500 лв. за нарушение по чл. 200 във вр. с чл. 22, ал. 1 от ЗЗП. Решението се обжалва В ЧАСТТА, с която е потвърдено НП-001490/15.03.2023 г., по т. 2, с която на дружеството за нарушение на чл. 22, а. 1 от ЗЗП, на основание чл. 200 от ЗЗП е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

В касационната жалба се твърди неправилност на обжалваното решение, постановено в нарушение на материалния закон. Излагат се съображения относно незаконосъобразността на наказателното постановление. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт в частта, с която е потвърдено НП по т. а наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло . Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН.

Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касация - директора на Регионална дирекция С. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисия за защита на потребителите, редовно призован, не се представлява. В писмен отговор от 11.12.2023 г. /л.14-17/, чрез адв. К., излага подробни съображение за неоснователност на касационната жалба от „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба на КЗП.

Административен съд София- град, Х. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационните жалби са подадени в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежни страни, с правен интерес от обжалването, поради което са процесуално допустими и следва да бъдат разгледани относно основателността им.

Разгледани по същество касационните жалбите са неоснователни, във връзка с

което следва да се посочи:

От фактическа страна районният съд е установил, че във връзка с постъпила жалба с вх. № С-03-6488/07.12.2022 г. от потребителя Ю. С. е била извършена проверка на търговски обект - магазин „Л. - С. 103“ с адрес [населено място], [улица], стопанисван от „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД.

Проверени били 7 бр. хранителни стоки - месни и млечни, които били в разфасовки във вакуумирани опаковки. Установено е, че на всяка опаковка има поставен етикет, на който била обявена цена от производител на мерна единица кг. и разфасовка. Пред стоките били поставени етикети от търговеца с наименованието на стоката и обявена цена за мерна единица - кг. Пред стоките били поставени табелки със следната информация: „Актуалната цена на артикула за кг. е посочена върху ценовата табела. Актуалната продажна цена на отделна разфасовка можете да видите като използвате уреда за проверка на цена /прайс чекър/. Моля, попитайте служител в магазина да Ви упъти до уреда. Моля, да ни извините за причиненото неудобство“. При проверката от страна на длъжностните лица, за две от стоките се установило, че продажната цена за разфасовка на фискалния бон била различна от обявената продажна цена на етикета на опаковката, за което били направени контролни покупки на двата продукта на каса. При проверка на конкретно две стоки е установено, че:

Свинско контрафиле - варено пушено - 10,99 лв. цена за кг., при който на етикета върху опаковката било записано 0,532 кг., лв./кг. 9,99, цена 5,31 лв. Върху фискалния бон било записано 532x10,99, 5,85.

Бекон - варено пушен, при който на етикета пред стоката бил обявена цена 12,49 лв./кг., а на етикета върху опаковката било записано 0,532 кг., лв./кг. 11,99, цена 6,37 лв. Върху фискалния бон било записано 532x12,49, 6,64.

Установено е също, че в края на магазина било поставено устройство за проверка на цената. До устройството била доближена опаковката със свинско контрафиле - варено пушено, с цена на разфасовката 5,31 лв. На екрана на устройството се появила цената на разфасовката по фискален бон - 5,85 лева.

Резултатите от проверката били обективирани в Констативен протокол № К2758903/13.12.2022 г., с приложения копия от фискален бон и снимки на етикетите, поставени върху опаковките на двата артикула, обект на контролната покупка.

На 23.12.2022 г. е съставен АКТ № 001490 г. Въз основа на него и при пълна идентичност на описаните нарушения и тяхната правна квалификация, на 15.03.2023 г. е издадено и процесното НП.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от приложените по делото доказателствени материали: свидетелски показания на актосъставителя Е. Ц., както и събраните и приложени по делото писмени доказателства-Констативен протокол, известие за доставяне, Заповед № 319 ЛС/22.04.2015 г., Заповед № 842/09.11.2022 г.

Софийският районен съд е изменил наказателното постановление, като е приел, че административно-наказващият орган неправилно е ангажирал административнонаказателната отговорност на дружеството за така констатираните нарушения. Като е счел, че отношението между разпоредбите на чл. 20, ал. 1 и чл. 22, ал. 1 от ЗЗП е между обща и специална и доколкото се касае за стоки, поставени именно във вакуумирани опаковки, то в случая е налице нарушение на чл. 22, ал. 1 от ЗЗП, която поглъща общата разпоредба на чл. 20, ал. 1 от ЗЗП. Счел е, че наложената минимална имуществена санкция от 500 лева по относимата санкционна разпоредба

на чл. 200 от ЗЗП за нарушението на чл. 22, ал. 1 от ЗЗП по т. 2 от атакуваното НП се явява правилна, като е отменил НП в частта по т. 1 с която на дружеството е наложена глоба в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 20, ал. 1.

Споделят се изводите на СРС, относно спазване на изискванията на чл.40, чл. 42 и чл.57от ЗАНН. Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни длъжностни лица. В НП и в АУАН е извършена индивидуализация на актосъставителя и на нарушителя, отразени са датите на издаване, така че точно да бъде определен момента на извършване на нарушението от една страна и налагане на наказанието-от друга. Отражена е информацията за датата на извършване на нарушението и мястото, където е осъществено то, обстоятелствата, при които е извършено и самото нарушение. Правилно е определена датата на нарушенията, която съвпада с датата на проверката. В акта и в НП е дадена правна квалификация на всяко от нарушенията, която съответства на словесното им описание. АУАН и НП са издадени в установените по чл.34 ал.1 ЗАНН-три месечен срок от откриване на нарушителя, и съответно в предвидения в чл.34 ал.3 ЗАНН 6-месечен срок от издаване на акта за установяване на административно нарушение.

На тази база,настоящият състав приема:

В раздел четвърти, глава втора на Закона за защита на потребителите са уредени правилата за обозначаване на цените на стоките и услугите.

Принципът е, че продажната цена и цената за единица мярка на стоките и услугите трябва да бъдат недвусмислени, лесно разбираеми, ясно и четливо изписани и да не въвеждат потребителя в заблуждение – чл. 16 ЗЗП.

Разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от Закона за защита на потребителите задължава търговците да обозначат едновременно продажната цена и цената за единица мярка на предлаганите в търговския обект стоки чрез етикети, ценоразписи, табели или по друг подходящ начин. Когато видът на стоката позволява поставянето на етикет, продажната цена може да се обозначи върху етикета.

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1 за стоките, които се предлагат в опаковка, цената за количеството и цената за единица мярка се поставят върху опаковката, а ако това не е възможно, в непосредствена близост до стоката.

СРС е извършил систематично тълкуване на двете разпоредби, намиращи се в съотношение обща към специална, формирайки заключението, че след като обявяването на цената е извършено в нарушение на изискването по чл. 22, ал. 1 ЗЗП, този начин на обявяване не може да се възприеме като "подходящ" по смисъла на чл. 20, ал. 1 от закона – при данните, че за продажба са предлагани стоки в опаковка, „подходящ“ по смисъла на чл. 20, ал. 1 е начинът, посочен в специалната разпоредба на чл. 22, ал. 1 ЗЗП – върху опаковката.

Не се спори, че търговецът „Л. БЪЛГАРИЯ ЕООД ЕНД КО“ КД, в качеството си на стопанисващ посочения в атакуваното НП търговски обект, е бил обвързан със задължението си по чл. 22, ал. 1 от ЗЗП ("За стоките, които се предлагат в опаковка, цената за количеството и цената за единица мярка се поставят върху опаковката, а ако това не е възможно, в непосредствена близост до стоката"). Съпоставяйки тези нормативно установените задължения на търговеца с фактите по делото, Съдът констатира, че по отношение на горепосочените два проверявани артикула върху опаковките им не са били поставени етикети с посочена цена на разфасовката. В случая е без значение дали при контролната покупка цената от табелата пред продукта

е коректна и относима към посочената стока, доколкото липсва въобще поставен върху опаковката етикет от търговеца с цена на съответните количества от предлаганите продукти.

Няма спор, по отношение на всички установените 7 вида хранителни стоки във вакуумирани опаковки, всяка с различно него тегло, върху които е установена липса на етикет . Търговецът се позовава на съществуващото електронно устройство "прайв чекер", чрез което цената на отделните опаковки би била достъпна до потребителя, което не е достатъчно за изпълнение на изискването на чл. 22, ал. 1 от ЗЗП. Доводът е неоснователен с оглед цитираната регламентация, вменяваща на търговците задължението да обявят цената на стоката върху нейната опаковка, а само когато това не е възможно, да прибегнат до друг подходящ начин. Споделя се изводът на СРС, че изложената от страна на търговеца като пречка да изпълни задължението си по чл. 22, ал. 1 ЗЗП, при преетикването на местните продукти касаят вътрешната организация на самия търговец.

С оглед горното, настоящият съдебен състав счита, че правилно СРС е отменил процесното НП, в частта относно наложената санкция по т. 1, за наложено наказание по чл. 200, вр. чл. 20, ал. 1 от ЗЗП. В процесния случай налице е нарушение на чл. 22, ал. 1 от ЗЗП и като специална, поглъща общата разпоредба на чл. 20. ал. 1 от ЗЗП.

Съгласно чл. 200 от ЗЗП, за нарушение на разпоредбите по чл. 15, 16, 17, 19, чл. 20, ал. 1 и чл. 21 - 29 и на наредбите по чл. 31 на виновните лица се налага глоба в размер от 300 до 5000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция, в размер от 500 до 5000 лв. Наложена минимална имуществена санкция от 500 лева по относимата санкционна разпоредба на чл. 200 от ЗЗП се явява правилна, законосъобразна и съответна на тежестта на нарушението и смекчаващото обстоятелство, че същото е извършено за първи път, както е посочено в атакуваното НП.

Като е достигнал до идентични правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, без да са допуснати съществени процесуални нарушения, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход от спора и предвид установената неоснователност и на двете касационни жалби, както и предвид факта, че и двамата касатори /респ.ответници/ са били представлявани от юрисконсулт, респ. длъжим е един и същи размер на юрисконсултско възнаграждение съобразно чл.63д ЗАНН вр. чл.27а от Наредбата за заплащането на правна помощ, съдът счита, че разноски не следва да се присъждат и на двете страни, поради взаимната им компенсация.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4955/020.11.2023 г., постановено по НАХД № 7023/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.